

Порівняльний Розгляд антиКонституційних змін законодавства України по с/г землях, вчинених діючим президентом України у законах №552-ІХ від 31.03.2020 року та №2194 від 28.04.2021 року

підготовлено Віктором Жердицьким, Суспільна Система – 19.05.2021р.

Частина І

ЗАКОНОМ № 552-ІХ, від 31.03.2020 р. з 1 липня 2021 року, вводяться в дію наступні істотні антиукраїнські положення:

1. Скасовано базовий принцип, що забезпечував купівлю с/г землі тільки громадянами держави Україна та лише для вирощування с/г продукції. В першу чергу базовий принцип забезпечував право купівлі с/г землі тим, хто проживає у відповідній сільській місцевості.

2. Відкрито доступ скупівлі земель для спекулятивних, лихварських чи інших непродуктивних операцій будь-ким із громадян чи юридичних осіб України.

3. Іноземні громадяни, які також мають громадянство України, можуть “законно” купувати Землю незалежно від їхнього місця проживання.

4. Дозволено безпрецедентний розмір скупки землі одним власником до 10 000 (десять тисяч) гектарів, що охоплює біля десяти сіл України.

5. Іноземні банки в НЕОБМЕЖЕНІЙ кількості можуть отримувати у власність с/г землі через механізм застави.

6. Іноземці, після відповідного референдуму, зможуть скуповувати землю через зареєстровані в Україні компанії. Важливо: такий референдум буде антиКонституційним і неприпустимим поки діє ст.13 Конституції України, згідно з якою Земля може бути власністю виключно Українського Народу. _

7. Дозволено торгувати переважним правом купівлі Землі, що розвинуто в законі №2194. _

8. Якщо українські чи іноземні Особи (Банки) порушать вказані обмеження то виправити можна буде лише через Суд за позовом місцевих Сільрад, які замість Держави відтепер будуть здійснювати контрольні функції.

9. Законом №2194 Державу усувають від оперативного контролю додержання земельного законодавства в т. ч. при купівлі, використанні та охороні земель усіх категорій і форм власності.

Витяги істотних змін в законодавстві:

блакитним кольором позначені положення, які скасовуються з 01.07. 2021 р.
жовтим - положення, які в сукупності спричиняють катастрофічну втрату територій та національного багатства Українським Народом, -

БУЛО:

стаття 130 Земельного кодексу України (ЗКУ), яку скасовують з 01.07.2021

1. Покупцями земельних ділянок сільськогосподарського призначення для ведення товарного сільськогосподарського виробництва можуть бути:

а) **громадяни України, які мають сільськогосподарську освіту або досвід роботи у сільському господарстві чи займаються веденням товарного сільськогосподарського виробництва;**

б) **юридичні особи України, установчими документами яких передбачено ведення сільськогосподарського виробництва.**

2. **Переважне право купівлі** земельних ділянок сільськогосподарського призначення **мають громадяни України, які постійно проживають на території відповідної Місцевої Ради, де здійснюється продаж земельної ділянки, а також відповідні Органи місцевого самоврядування.**

СТАЛО:

стаття 130 Земельного кодексу України (ЗКУ), за Законом 552-ІХ від 31.03.2020

1. **Набувати право власності** на земельні ділянки сільськогосподарського призначення можуть:

а) **громадяни України;**

б) юридичні особи України, створені і зареєстровані за законодавством України, учасниками (акціонерами, членами) яких є лише громадяни України та/або держава, та/або територіальні громади;

в) територіальні громади;

г) держава.

Право власності на земельні ділянки сільськогосподарського призначення **може також набуватися банками лише в порядку звернення стягнення на них як на предмет застави.** Такі земельні ділянки **мають бути відчужені банками** на земельних торгах **протягом двох років** з дня набуття права власності.

Іноземцям, особам без громадянства та юридичним особам заборонено набувати частки у статутному (складеному) капіталі, акції, паї, членство у юридичних особах (крім як у статутному (складеному) капіталі банків), які є власниками земель сільськогосподарського призначення. **Цей абзац втрачає чинність за умови та з дня схвалення на референдумі рішення, визначеного абзацом восьмим цієї частини.**

Набуття права власності на земельні ділянки сільськогосподарського призначення юридичними особами, створеними і зареєстрованими за законодавством України, учасниками (засновниками) або кінцевими бенефіціарними **власниками яких є особи, які не є громадянами України, може здійснюватися з дня та за умови схвалення такого рішення на референдумі.**

2. **Загальна площа земельних ділянок сільськогосподарського призначення у власності громадянина України не може перевищувати десяти тисяч гектарів.**

3. **Порушення вимог частин першої та другої цієї статті є підставою для визнання правочину,** за яким набувається право власності на земельну ділянку, недійсним, а також для конфіскації земельної ділянки.

4. **Порядок здійснення перевірки** відповідності набувача або власника земельної ділянки сільськогосподарського призначення вимогам, визначеним цією статтею, **затверджується Кабінетом Міністрів України.**

стаття 131

2. **Купівля-продаж земельної ділянки здійснюється з дотриманням переважного права на її придбання. Переважне право на придбання земельної ділянки може бути передано його суб'єктом іншій особі,** про що такий суб'єкт має письмово повідомити власника земельної ділянки".

стаття 145

1. **Якщо до особи переходить право власності на земельну ділянку, яка за цим Кодексом не може набуватися нею у власність,** ця ділянка підлягає **відчуженню її власником протягом року** з моменту переходу такого права.

2. У разі якщо відповідно до закону власник земельної ділянки зобов'язаний відчужити її протягом певного строку і земельна ділянка не була відчужена ним протягом такого строку, така ділянка **підлягає конфіскації за рішенням суду.**

3. У разі порушення вимог статті 130 цього Кодексу щодо граничної площі земель сільськогосподарського призначення, що можуть перебувати у власності однієї особи, земельні ділянки, **площа яких перевищує зазначені граничні розміри, конфіскуються за рішенням суду.**

4. Позов про конфіскацію земельної ділянки подається до суду органом, що здійснює державний контроль за використанням та охороною земель. Конфіскована земельна ділянка за рішенням суду підлягає продажу на земельних торгах. Ціна проданої на земельних торгах земельної ділянки, за вирахуванням витрат, пов'язаних з її продажем, виплачується її колишньому власнику".

Частина II

ЗАКОНОМ № 2194, від 28.04.2021р., що очікує підпису президента і з вступом у силу якого почнуть діяти наступні злочинні антиКонституційні положення:

1. Розпочинається незворотній процес втрати Українським народом неоцінених природних копалин через НАДАННЯ ПЕРШОЇ ЧЕРГИ переважного права купівлі сільськогосподарських земель ВЛАСНИКАМ СПЕЦДОЗВОЛІВ (ліцензій) на видобування надр, а саме:

— це монопольне право стосується усіх корисних копалин загальнодержавного значення: газу, нафти, різноманітних цінних металів (з рідкоземельними і радіоактивними металами включно), родовищ золота, алмазів тощо;

— переважне право першої черги поширюється на іноземців та їхні компанії;

— іноземець-власник спецдозволу (ліцензії) на добування надр, в силу прямої заборони купляти с/г землі, може передати переважне право іншій особі;

— поширюється на усі сільськогосподарські ділянки, які розташовані в межах окреслених надр;

— переважне право фіксується в державному реєстрі і жодні угоди купівлі с/г земель не відбудуться без задоволення такого права надрокористувача.

2. Сільськогосподарські виробники – фермери, агрофірми та інші орендарі с/г земель отримують лише ДРУГУ ЧЕРГУ переважного права і можуть його втілити тільки у випадку відмови/відсутності суб'єкта першої черги.

3. Іноземці зможуть отримувати у власність сільськогосподарські землі як спадщину і оперувати ними протягом одного року.

4. Змінювати цільове призначення сільськогосподарських земель на промислове, добування копалин та будь-яке інше тепер будуть місцеві Сільські чи Міські ради без контролю Держави.

5. Орендарі зможуть продавати, заставляти чи відчужувати в інший спосіб право оренди, емфітевзису без згоди із власником землі.

6. Контроль дотримання законодавства у використанні земель в тому числі за ЦІЛЬОВИМ призначенням та охороною усіх категорій земель замість Держави тепер будуть здійснювати Виконкоми Сільських та Міських рад, для чого незалежно від дійсної спроможності таким радам достатньо:

- ухвалити Рішення про перебирання на себе державних повноважень;
- призначити малокваліфікованих громадян державними (!) Інспекторами з контролю за дотриманням ємкого і складного законодавства;
- повідомити центральний державний Орган.

7. Державу усувають від оперативного контролю додержання земельного законодавства в тому числі і при купівлі, за використанням та охороною земель усіх категорій і форм власності, а саме:

- Держава не контролює дотримання органами місцевого самоврядування земельного законодавства;
- Держава не контролює використання с/г земель за цільовим призначенням;
- Держава втратила повноваження проведення експертизи землевпорядної документації;
- Держава позбавлена повноважень контролю за збереженням і використанням родючого шару ґрунту;
- Держава припиняє контроль за забрудненням земель хімічними, радіоактивними, промисловими та іншими відходами.

8. Ліквідована монополія Держави на ведення та адміністрування Державного земельного кадастру

9. Вносити відомості у Державний кадастровий реєстр до 1 Січня 2023 року замість Державного кадастрового реєстратора зможуть інженери-землевпорядники, які працюють в комерційних компаніях чи є ФОПами.

Реалізацію такого “пілотного проекту” зобов’язаний забезпечити Кабмін України. Причому, таке положення встановлено шляхом доповнення пункту 12 розділу VII “Прикінцевих та перехідних положень” Закону України “Про Державний земельний кадастр”, який вичерпав чинність до 2013 року.

10. Дозволено на землях рекреаційного призначення будувати житлові та громадські об’єкти.

11. В прибережних захисних смугах водойм і річок відкривається можливість для будівництва під виглядом реконструкції чи капремонту існуючих об’єктів в тому числі і МАФів та прокладення доріг до них.

12. Надана можливість будівництва на сільськогосподарських та інших категоріях земель сонячних, вітрових та інших електричних або теплових станцій без зміни цільового призначення земель.

13. Відмінено заборону знімати та переносити родючий шар ґрунту без дозволу державного центрального Орган. Тепер власник ділянки може знімати ґрунт після затвердження місцевою владою робочого Проекту землеустрою, а в межах однієї ділянки – на власний розсуд без проекту землеустрою.

Витяги істотних змін в законодавстві:

блакитним кольором позначені положення, які скасовуються з 01.07.20 21 р., **жовтим** – положення, які в сукупності спричиняють катастрофічну втрату територій та національного багатства Українським Народом, -

зміни у Земельному кодексі України (ЗКУ):

4) **у статті 12:**

частину другу викласти в такій редакції:

До повноважень виконавчих органів сільських, селищних, міських рад у галузі земельних відносин належить":

б) здійснення державного контролю за використанням та охороною земель у межах та порядку, встановлених законом;

Стаття 15. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері земельних відносин:

БУЛО:

г) забезпечення здійснення землеустрою, моніторингу земель і державного контролю за використанням та охороною земель;

г) забезпечення проведення державної експертизи документації із землеустрою у випадках та порядку, визначених законом, **ведення та адміністрування Державного земельного кадастру, охорони земель, реформування земельних відносин;**

СТАЛО:

5) у частині першій статті 15:

пункт "г" виключити;

пункти "г" і "ж" викласти в такій редакції:

"г) **забезпечення** ведення та адміністрування Державного земельного кадастру, охорони земель";

Стаття 15 (1). Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, належить:

БУЛО:

е) проведення державної експертизи землевпорядної документації;

СТАЛО:

б) у частині першій статті 15¹:

"е) організація та здійснення державного контролю за використанням та охороною земель у порядку, встановленому законом";

7) статтю 15² повністю виключили, де **БУЛО:**

Стаття 15(2). Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері здійснення державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, у сфері земельних відносин.

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері здійснення державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, у сфері земельних відносин, належить організація та здійснення державного нагляду (контролю) за дотриманням земельного законодавства, використанням та охороною земель усіх категорій і форм власності,

у тому числі за:

веденням державного обліку і реєстрацією земель, достовірністю інформації про наявність та використання земель;

виконанням умов зняття, збереження і використання родючого шару ґрунту під час проведення гірничодобувних, геологорозвідувальних, будівельних та інших робіт, пов'язаних із порушенням ґрунтового покриву, своєчасним проведенням рекультивациі порушених земель в обсягах, передбачених відповідним робочим проектом землеустрою;

дотриманням вимог земельного законодавства при набутті права власності на земельні ділянки за договорами купівлі-продажу, міни, дарування, застави та іншими цивільно-правовими угодами;

дотриманням органами державної влади, органами місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами вимог земельного законодавства та встановленого порядку набуття і реалізації права на землю;

розміщенням, проектуванням, будівництвом та введенням в експлуатацію об'єктів, що негативно впливають або можуть вплинути на стан земель;

здійсненням заходів, передбачених відповідними робочими проектами землеустрою, стосовно захисту земель від водної і вітрової ерозії, селів, підтоплення, заболочення, засолення, солонцювання, висушування, ущільнення та інших процесів, що призводять до погіршення стану земель, а також щодо недопущення власниками та користувачами земельних ділянок псування земель шляхом їх забруднення хімічними та радіоактивними речовинами і стічними водами, засмічення промисловими, побутовими та іншими відходами, заростання чагарниками, дрібноліссям та бур'янами;

дотриманням порядку визначення та відшкодування втрат сільськогосподарського та лісогосподарського виробництва;

використанням земельних ділянок відповідно до цільового призначення;

дотриманням вимог земельного законодавства органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування з питань передачі земель у власність та надання у користування, у тому числі в оренду, зміни цільового призначення, вилучення, викупу, продажу земельних ділянок або прав на них на конкурентних засадах;

Стаття 20. Встановлення та зміна цільового призначення земельних ділянок

БУЛО:

3. Зміна цільового призначення земельних ділянок приватної власності здійснюється за ініціативою власників земельних ділянок.

Зміна цільового призначення земельних ділянок приватної власності провадиться:

щодо земельних ділянок, розташованих у межах населеного пункту, - сільською, селищною, міською радою;

щодо земельних ділянок, розташованих за межами населених пунктів, - районною державною адміністрацією, а щодо земельних ділянок, розташованих за межами населених пунктів, що не входять до території району, або в разі якщо районна державна адміністрація не утворена, - Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласною державною адміністрацією.

СТАЛО:

8) у статті 20:

частину третю викласти в такій редакції:

"3. Зміна цільового призначення земельних ділянок приватної власності здійснюється за ініціативою власників земельних ділянок.

Зміна цільового призначення земельних ділянок, що не належать до державної чи комунальної власності, здійснюється сільською, селищною, міською радою.

Стаття 22. Визначення земель сільськогосподарського призначення та порядок їх використання

БУЛО:

3. Землі сільськогосподарського призначення передаються у власність та надаються у користування:

а) громадянам - для ведення особистого селянського господарства, садівництва, городництва, сінокосіння та випасання худоби, ведення товарного сільськогосподарського виробництва, фермерського господарства;

б) сільськогосподарським підприємствам - для ведення товарного сільськогосподарського виробництва;

в) сільськогосподарським науково-дослідним установам та навчальним закладам, сільським професійно-технічним училищам та загальноосвітнім школам - для дослідних і навчальних цілей, пропаганди передового досвіду ведення сільського господарства;

г) несільськогосподарським підприємствам, установам та організаціям, релігійним організаціям і об'єднанням громадян - для ведення підсобного сільського господарства;

5. Землі сільськогосподарського призначення не можуть передаватись у власність іноземцям, особам без громадянства, іноземним юридичним особам та іноземним державам.

СТАЛО: 9) у статті 22:

частину третю виключити;

частину п'яту викласти в такій редакції:

"5. **Набуття у власність земельних ділянок сільськогосподарського призначення здійснюється з урахуванням вимог статті 130 цього Кодексу**";

13) частину третю статті 52 **ДОПОВНЕНО** другим реченням такого змісту:

(Стаття 52. **Використання земель рекреаційного призначення**)

"**На таких землях** (крім земельних ділянок зелених зон і зелених насаджень міст та інших населених пунктів, навчально-туристських та екологічних стежок, маркованих трас, земельних ділянок, зайнятих об'єктами фізичної культури і спорту, інших аналогічних об'єктів) **допускається будівництво відповідно до чинної містобудівної документації об'єктів житлового та громадського призначення**, що не порушують режим використання земель рекреаційного призначення";

Стаття 61. Обмеження у використанні земельних ділянок прибережних захисних смуг уздовж річок, навколо водойм та на островах

2. **У прибережних захисних смугах уздовж річок, навколо водойм та на островах забороняється:**

16) у статті 61(Стаття 61. Обмеження у використанні земельних ділянок прибережних захисних смуг уздовж річок, навколо водойм та на островах) :

частину другу (**2. У прибережних захисних смугах уздовж річок, навколо водойм та на островах забороняється:**)

ДОПОВНЕНО абзацом восьмим такого змісту:

«У прибережних захисних смугах дозволяються реконструкція, реставрація та капітальний ремонт існуючих об'єктів»;

перше речення частини третьої після слів «можуть експлуатуватися» доповнити словами «та мати відповідні під'їзні шляхи»;

17) статтю 76 ДОПОВНЕНО частиною четвертою такого змісту:

"4. Лінійні об'єкти енергетичної інфраструктури можуть розміщуватися на земельних ділянках усіх категорій земель без зміни їх цільового призначення, у тому числі за договорами сервітуту";

Розглядати в ув'язці з Законопроектом «Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів», де визначено:

«лінійні об'єкти енергетичної інфраструктури - це об'єкти енергетичної інфраструктури, довжина яких значно перевищує ширину, включаючи наземні, надземні і підземні об'єкти, а також будівлі та споруди, по зовнішньому контуру площею до 30 кв.м., зв'язані з ними єдиним технологічним процесом, основне і допоміжне обладнання яких забезпечує безпечну та надійну експлуатацію, виробництво, передачу і розподіл електричної та теплової енергії;

енергетична інфраструктура – сукупність об'єктів енергетики, в тому числі їх технологічна інфраструктура, що забезпечує виробництво, передачу і розподіл електричної та теплової енергії.»

Стаття 82. Право власності на землю юридичних осіб

БУЛО:

1. Юридичні особи (засновані громадянами України або юридичними особами України) можуть набувати у власність земельні ділянки для здійснення підприємницької діяльності у разі:

- а) придбання за договором купівлі-продажу, ренти, дарування, міни, іншими цивільно-правовими угодами;
- б) внесення земельних ділянок її засновниками до статутного капіталу;
- в) прийняття спадщини;
- г) виникнення інших підстав, передбачених законом.

2. Іноземні юридичні особи можуть набувати право власності на земельні ділянки несільськогосподарського призначення:

а) у межах населених пунктів у разі придбання об'єктів нерухомого майна та для спорудження об'єктів, пов'язаних із здійсненням підприємницької діяльності в Україні;

б) за межами населених пунктів у разі придбання об'єктів нерухомого майна.

3. Спільні підприємства, засновані за участю іноземних юридичних і фізичних осіб, можуть набувати право власності на земельні ділянки несільськогосподарського призначення у випадках, визначених частинами першою та другою цієї статті, та в порядку, встановленому цим Кодексом для іноземних юридичних осіб.

4. Землі сільськогосподарського призначення, отримані в спадщину іноземними юридичними особами, підлягають відчуженню протягом одного року.

СТАЛО:

19) частини третю і четверту статті 82 замінити однією частиною такого змісту:

"3. Земельні ділянки сільськогосподарського призначення, отримані у спадщину юридичними особами, які відповідно до цього Кодексу не можуть набувати їх у власність, підлягають відчуженню протягом одного року";

Стаття 93. Право оренди земельної ділянки

БУЛО:

5. Право оренди земельної ділянки може відчужуватися, у тому числі продаватися на земельних торгах, а також передаватися у заставу, спадщину, вноситися до статутного капіталу власником земельної ділянки - на строк до 50 років, крім випадків, визначених законом.

СТАЛО:

22) у статті 93:

частину п'яту викласти в такій редакції:

«5. **Право користування** (оренда, емфітевзис) земельною ділянкою сільськогосподарського призначення може відчужуватися, передаватися у заставу її користувачем **без погодження із власником такої земельної ділянки,** крім випадків, визначених законом. Відчуження, застава права користування земельною ділянкою здійснюється за письмовим договором між її користувачем та особою, на користь якої здійснюються відчуження або на користь якої передається у заставу право користування. Такий договір є підставою для державної реєстрації переходу права користування у порядку, передбаченому законодавством»;

32) **ДОПОВНЕНО** статтею 130¹ такого змісту:

(Розкривається в ув'язці із чинною:

Стаття 82. Право власності на землю юридичних осіб

2. Іноземні юридичні особи можуть набувати право власності на земельні ділянки несільськогосподарського призначення:

а) у межах населених пунктів у разі придбання об'єктів нерухомого майна та для спорудження об'єктів, пов'язаних із здійсненням підприємницької діяльності в Україні;

б) за межами населених пунктів у разі придбання об'єктів нерухомого майна.)

"Стаття 130¹. Переважне право купівлі земельної ділянки сільськогосподарського призначення

1. Переважне право купівлі земельних ділянок сільськогосподарського призначення мають такі суб'єкти:

а) у першу чергу - особа, яка має спеціальний дозвіл на видобування корисних копалин загальнодержавного значення (металічні руди кольорових металів, металічні руди благородних металів, металічні руди рідкіснометалевих та рідкісноземельних металів, радіоактивних металів, електро- та радіотехнічна сировина), якщо відповідно до інформації, отриманої з Державного земельного кадастру, така земельна ділянка знаходиться в межах ділянки надр, наданої такій особі у користування, крім земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти нерухомого майна (будівлі, споруди), що перебувають у власності особи, яка використовує земельну ділянку на праві власності, оренди, емфітевзису, суперфіцію, а також крім земельних ділянок для садівництва;

б) у другу чергу - орендар земельної ділянки.

Суб'єкт переважного права купівлі земельної ділянки сільськогосподарського призначення другої черги може реалізувати таке право у разі відсутності суб'єкта першої черги або відмови суб'єкта першої черги від реалізації такого права.

У разі якщо відповідно до закону особа, зазначена у пунктах "а" і "б" цієї частини, не може набувати у власність земельну ділянку сільськогосподарського призначення, вона може в порядку визначеному частиною п'ятою цієї статті передати своє переважне право купівлі такої земельної ділянки іншій особі, яка відповідно до закону може набувати у власність таку земельну ділянку.

2. Переважне право купівлі земельної ділянки сільськогосподарського призначення реалізується за умови, що суб'єкт переважного права сплачує ціну, за якою здійснюється продаж земельної ділянки, а в разі продажу на аукціоні (земельних торгах) – якщо його пропозиція є рівною пропозиції, що є найбільшою із запропонованих учасниками аукціону (земельних торгів), а також виконує всі інші умови договору купівлі-продажу, встановлені продавцем.

4. У разі продажу земельної ділянки сільськогосподарського призначення з порушенням переважного права її купівлі суб'єкт переважного права, який відповідно до цієї статті може реалізувати таке право, має право пред'явити до суду позов про переведення на нього прав та обов'язків покупця. Одночасно позивач зобов'язаний внести на депозитний рахунок суду грошову суму, яку за договором

купівлі-продажу повинен сплатити покупець.

5. Переважне право купівлі земельної ділянки сільськогосподарського призначення може бути передано його суб'єктом іншій особі, яка відповідно до закону може набути у власність таку земельну ділянку.

Передача переважного права купівлі земельної ділянки сільськогосподарського призначення здійснюється за письмовим договором між суб'єктом переважного права та особою, якій передається таке право. Переважне право купівлі земельної ділянки сільськогосподарського призначення, передане іншій особі, підлягає державній реєстрації в порядку, передбаченому для державної реєстрації обтяжень речових прав на земельні ділянки.

Стаття 168. Охорона ґрунтів

БУЛО:

1. Ґрунти земельних ділянок є об'єктом особливої охорони.

2. Власники земельних ділянок та землекористувачі не мають права здійснювати зняття та перенесення ґрунтового покриву земельних ділянок без спеціального дозволу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері здійснення державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, крім випадків:

СТАЛО:

47) частину другу статі 168 викласти в такій редакції:

"2. Власники земельних ділянок та землекористувачі мають право здійснювати зняття та перенесення ґрунтового покриву земельних ділянок виключно на підставі розробленого у встановленому законом порядку робочого проекту землеустрою. Переміщення ґрунтового покриву (родючого шару ґрунту) в межах однієї і тієї самої земельної ділянки, призначеної для ведення особистого селянського господарства, ведення садівництва, будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), індивідуального дачного будівництва та будівництва індивідуальних гаражів, здійснюється без розроблення робочого проекту землеустрою";

53) частину першу статті 188 викласти в такій редакції:
(передані контрольні повноваження контролю місцевим органам)

"1. Державний контроль за використанням та охороною земель здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, а за додержанням вимог законодавства про охорону земель - центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів.

Державний контроль за використанням та охороною земель в обсязі, визначеному законом, також здійснюється виконавчими органами сільських, селищних, міських рад. Виконавчі органи сільських, селищних, міських рад набувають установлених законом повноважень із здійснення державного контролю за використанням та охороною земель у разі прийняття відповідною радою рішення про здійснення такого контролю";

23. Зміни у Законі України "Про державний контроль за використанням та охороною земель"

ДОПОВНЕНО статтею 6¹ такого змісту:

"Стаття 6¹. Повноваження виконавчих органів сільських, селищних, міських рад із здійснення державного контролю за використанням та охороною земель

До повноважень виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належить здійснення державного контролю за використанням та охороною земель, а саме за:

виконанням власниками і користувачами земель комплексу необхідних заходів із захисту земель від заростання бур'янами, чагарниками;

дотриманням режиму експлуатації протиерозійних, гідротехнічних споруд, а також вимог законодавства щодо збереження захисних насаджень і межових знаків;

виконанням землевласниками та землекористувачами вимог щодо використання земель за цільовим призначенням, розміщенням, проектуванням, будівництвом, введенням в дію об'єктів, що негативно впливають на стан земель, експлуатацією, збереженням протиерозійних гідротехнічних споруд, захисних лісонасаджень.

Виконавчі органи сільських, селищних, міських рад набувають установлених законом повноважень із здійснення державного контролю за використанням та охороною земель у разі прийняття відповідною радою рішення про здійснення такого контролю і реалізують функцію державного контролю за

використанням та охороною земель через державних інспекторів з державного контролю за використанням та охороною земель відповідних рад, кваліфікаційні вимоги до яких визначені статтею 10 цього Закону.

Сільські, селищні, міські ради після прийняття ними рішення про здійснення державного контролю за використанням та охороною земель зобов'язані:

протягом місяця забезпечити призначення державних інспекторів з контролю за використанням та охороною земель відповідних рад;

протягом 10 календарних днів після призначення державних інспекторів з контролю за використанням та охороною земель відповідних рад письмово поінформувати про це центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин.

Виконавчі органи сільських, селищних, міських рад починають виконувати повноваження із здійснення державного контролю за використанням та охороною земель через 30 календарних днів після інформування центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин.

статтю 10 ДОПОВНЕНО частиною четвертою такого змісту:

"Державним інспектором з контролю за використанням та охороною земель може бути громадянин України, який має вищу освіту, стаж професійної діяльності у сфері землеустрою та/або у сфері права або стаж роботи в органах, що здійснюють державний нагляд (контроль) у сфері господарської діяльності, не менше одного року".

31. Зміни у Законі України "Про Державний земельний кадастр"

у розділі VII "Прикінцевих та перехідних положень":

пункт 12 ДОПОВНЕНО підпунктом 3 такого змісту:

"3) протягом 2021 і 2022 років забезпечити реалізацію пілотного проекту щодо внесення до Державного земельного кадастру відомостей про земельні ділянки сертифікованими інженерами-землевпорядниками та за результатами його реалізації подати до Верховної Ради України проект закону щодо надання сертифікованим інженерам-землевпорядникам статусу державних кадастрових реєстраторів.

Встановити, що: протягом реалізації пілотного проекту сертифіковані інженери-землевпорядники в порядку та на умовах, визначених Кабінетом Міністрів України, мають права та обов'язки, передбачені цим Законом для державних кадастрових реєстраторів;